

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΑΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ένταῦθα	ἐτησίᾳ	φρ.	10.
Έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	"	"	11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	"	"	20.
Έν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει	"	"	14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Ἀξιοσημείωτος ἐν ταῖς πολιτικαῖς τρικυμίαις τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος θέλει εἶναι ἡ πολιτικὴ δίνη τῆς 4 Ἰανουαρίου 1887 καὶ δι' ὅλον ἐν γένει τὸ κράτος καὶ διὰ τὸν Νομὸν ἰδίᾳ τῶν Κυκλάδων. Δύο ἀντίθετα πολιτικὰ ρεύματα φοβερῶς συγκρουσθέντα ἐσχημάτισαν θλασσοστρόβολον, ὅστις ἐτάραξε δεινῶς τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας τὸ σκάφος ἀνοίξας πρὸ αὐτῆς ἄβυσσον ἀγρίαν, εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας ἐφάνησαν διὰ τὸ μέλλον ἐπικινδυνώτατοι ὕφαλοι. Το ἐν τῶν ρευμάτων ἀπετέλει ἡ ἐκ προαιρέσεως ἢ πλάνης ἀρεσκομένη εἰς τὴν παροῦσαν διοίκησιν τοῦ Τρικουπῆ καὶ συμπολιτευομένη αὐτῷ μερίς, τὸ ἕτερον ἡ ἰδίως ὑπὸ τὸν Δηληγιάννην ἀντιπολιτευομένη τὸν Τρικουπῆν. Ἐπειδὴ δ' ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσι κοινωικαὶ ἢ πολιτικαὶ ἀρχαὶ χωρίζουσαι τὰς μερίδας, γνωστὸν εἶναι ὅτι καὶ νῦν ὡς καὶ ἄλλοτε, ἡ τε διάλυσις τῆς Βουλῆς προεκλήθη ἐκ πολιτικῆς ἰδιοτελείας, καὶ ὁ βουλευτικὸς ἀγὼν διεξήχθη μεταξὺ τῶν δύο μερίδων ὑπὸ τὸ ὄσημέραι αὐξάνον πείσμα, ὅπερ ἐμπνέει ἡ Ἑλληνικὴ φιλοπρωτεία καὶ φιλαρχία.

Καὶ ἔλαβον μὲν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα πάντες σχεδὸν οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἐκλογεῖς μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι πλεῖστον μέρος πολιτῶν, πατριωτῶν ἀληθῶν, λαθάνει μὲν μέρος, πρεσβεύον τὴν γνωστὴν τοῦ Σόλωνος ἀρχὴν, ἀλλ' ὅμως εἶναι ἐκλεκτικόν, ὑποστηρίζον τοὺς ἀγαθοὺς πολιτευτὰς ἀδιακρίτως εἰς οἷαν ἐδήποτε αὐτοὶ καὶ ἀν ἀνήκωσι μερίδα. Ἡμεῖς δὲ ἐνταῦθα ἐν Ἑρμούπολει ἠγωνίσθημεν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐστίων ἡμῶν καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ τόπου, ἐναντίον ἀρπαγῶς σπείρας, ἣτις ἀπὸ χρόνου μακροῦ νεμομένη παρανόμως τὸν Δῆμον, συνεπρίγχθη ἐσχάτως μετ' ἄλλης ὡσαύτως ἀρπαγῶς Σπύρας καὶ προσπαθοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ νὰ καταλάβωσιν ἀπολύτως καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοίαν, ἣτις εἶναι τὸ σπουδαιότερον τῆς Σύρου στοιχεῖον.

Ἔιχε λοιπὸν ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν καὶ χροιάν ἀτμοπλοϊκὴν, τοῦτο δὲ οὐχὶ διότι τὰ μέλη τοῦ συμ-

βουλίου τῆς Ἑταιρίας οἱ κ. κ. Μαυρογορδάτος καὶ Κεχαγιᾶς ἦσαν ὑποψήφιοι βουλευταί, διότι καὶ περιῦ μὴ ὄντες τοιοῦτοι ἐξετέθησαν ὡς τοιοῦτοι· ἀλλ' εἶχε χροιάν ἀτμοπλοϊκὴν, διότι ἡ Σπύρα αὕτη, πρὸ ἐτῶν ἐλπίζουσα συγγενικῶ τῷ τρόπῳ νὰ προσεγγίσῃ τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας, ἐμεινετο κατὰ Βαφιαδάκη, νομίζουσα αὐτὸν ἐμποδόν, καὶ ἐν παελθούσαις μολιστα δημοτικαῖς ἐκλογαῖς, εἶχεν ὡς σύμβολον αὐτῆς τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο «καὶ ὁ Σουρλάντας, ἀλλ' ὄχι ὁ Βαφιαδάκης». Εἶχε χροιάν ἀτμοπλοϊκὴν ὁ ἀγὼν, διότι ἡ Σπύρα ἐπειτα συμφωνήσασα μετὰ τοῦ Βαφιαδάκη ἐκόπητο κατὰ Σκουλούδη ὡς ἐχθροῦ τῆς Ἑταιρίας. Εἶχε χροιάν ἀτμοπλοϊκὴν ὁ ἀγὼν, διότι ἡ Σπύρα κατὰ τὸ ἐκάστοτε συμφέρον αὐτῆς ποτὲ μὲν ἐκήρυττε τὸν Δούμαν ὡς σωτῆρα τῆς πατρίδος καὶ τὸν Σκουλούδη ὡς ὀλετήρα, εἶτα δὲ τὸ ἀνάπαλιν, διότι, ἀπελπισθίσα τῶν συγγενῶν καὶ συσφιγχνθεῖσα μετὰ τοῦ Βαφιαδάκη, ἀπολέσαντος τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν καὶ μαινομένου κατ' αὐτῆς, ὡς μὴ δυναμένου νὰ τὴν καταβροχθίσῃ, ἐλπίζει νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διαρπαγὴν. Διὰ ταῦτα καὶ οὐχὶ, δι' οὗς λόγους λέγει ἡ Σπύρα, ὁ ἀγὼν ἐθεωρήθη καὶ ἀτμοπλοϊκός, παρὰ τῶν τιμῶν πολιτῶν, τῶν θελόντων τῆς Σύρου καὶ τῆς Ἑταιρίας τὴν σωτηρίαν.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἐφεξῆς, ὅτε καὶ θελομεν ἀνατυπῶσι τοὺς κατὰ τῆς Σπύρας Φιλιππικοὺς καὶ τὰς κατὰ τῶν συντρόφων τοῦ ὕβρεις τῆς δημοκρατικῆς «Πανότης», μετὰ τοῦ συντάκτου τῆς ὁποίας ἐξ ἰδιοτελείας συνητηθήσαν ἐπὶ τέλους. Ἐν γένει δὲ ὁ νῦν πολιτικὸς ἀγὼν εἴπερ τις καὶ ἄλλος εἶναι, καθ' ἡμᾶς, διὰ τὴν πατρίδα δοκιμαστήριος καὶ οἱ διεξάγοντες αὐτὸν οἷον δήποτε καὶ ἀν προτίθενται σκῆπὸν, δὲν δυνανταὶ ν' ἀρνηθῶσιν ὅτι διεξάγουσιν αὐτὸν ὀλεθρίως διαφθείροντες τὸν Λαόν, συντρίβοντες πᾶσαν τυχόν ὑπάρχουσαν ἐτι πολιτικὴν ἀρετήν, καὶ ὠθοῦντες τὴν Πατρίδα πρὸς τὴν ἀπώλειαν. Διότι οὔτε οἱ φόροι τοῦ Τρικουπῆ, οὔτε αἱ οἰκονομίαι τοῦ Δηληγιάννη δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ ἔθνους τοσοῦτον, ὅσον αἱ τελευταῖαι τοῦ πρώτου πολι-

τικαὶ παρανομίαι, αἵτινες διαφθείρουσαι πᾶν ἠ-
 θικὸν τοῦ ἔθνους ἐλατήριον, ταπεινοῦσι τὸ αἰσθη-
 μα καὶ τὸ φρόνημα αὐτοῦ, προσπαθοῦσι να με-
 ταβάλλωσιν αὐτὸ βαθμῆδόν εἰς ἔθνος Φιλλάχων,
 εἵτινες καὶ αὐτοὶ ἠτύχησαν νὰ ἴδωσιν ἐν Καίρῳ
 τὴν περιώνυμον ἐκείνην βουλὴν τοῦ Κεδίβη.
 Διότι προὐκαλεσαν ἄλλοτε παρανόμους διαλύσεις
 καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀρχηγοί, δὲν
 λησμονοῦμεν δὲ τὸ πολιτικὸν μένος τοῦ Δελγι-
 γιῶργη καὶ τὴν Ζαρνάταν τοῦ Βουλγαρη. Ἄλλ'
 οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἦσαν πατριωτισμοῦ δεδοκιμα-
 σμένου καὶ τὴν Ἀχιλλεῖον αὐτῶν παραφορὰν
 ἐλάμβανεν ἐκ τῆς κόμης καὶ ἀνέστελλε ταχέως
 ἢ Ἀθηναίᾳ τῆς φρονήσεως· ἄλλως τε δὲ δὲν ἠδύ-
 νατό τις νὰ παρίδῃ τὸ ἀτεγκτόν ἐκεῖνο εἰς τὸν
 Βουλγαρη, διὰ τε τὰς ἐξείς τοῦ ἀνδρός καὶ
 ἐνθυμούμενος ὅτι ἀπέναντι τῆς ἀπλοικῆς ἐκείνου
 τραχύτητος συνετριβή πολυχρόνις δυναστικὴ πα-
 ρανομία. Ἄλλ' ὁ Τρικούπης ὅστις δὲν εὑρίσκεται
 ἐν τῶν ταύταις περιπτώσεσιν, ἵνα δὲ ἀρχὴ ἀσφαλῶς
 ἐξευρίσκει τρόπους ὅπως νομιμοποιῆ τὰς παρα-
 νομίας. Καὶ ἐπιβάλλει μὲν εἰς τὸ ἔθνος οἶον
 ἐν φόρῳ ἐπαχθεῖς καὶ ἀφορήτους ὅπως ἐπαρκῆ
 εἰς τὸ σύστημα αὐτοῦ, ἐπινοεῖ δὲ μεταβολὰς ἐκ
 λογικῶν περιφερειῶν χάριν τῆς ἰδικῆς του ἐπι-
 τυχίας, διεξάγει δὲ τὰς ἐκλογὰς διὰ διαφορὰς
 τοῦ ἔθνους, ἐπικινδυνώδεστερας καὶ τῆς λόγῃς
 καὶ πάντων τῶν ὀπλων, ὁ Τρικούπης, ὅστις κα-
 ταστρέφει βαθμῆδόν πᾶσαν ἐπιρροὴν καὶ ἀπο-
 κλείει τὴν πραγμάτων πᾶσαν ἱκανότητα. Ὁ
 Τρικούπης ἀληθῶς εἶναι ἄξιος προσοχῆς παρά
 τῶ ἔθνει, διότι ἐνδεχεται, Φαέθοντος δίκην, νὰ
 κατακαύσῃ τὸν πολιτικὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος
 ἐν τῇ παρατόλμῳ αὐτοῦ ἀρματηλασίᾳ καὶ ἐπα-
 ληθεύσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ φοβερὰν τοῦ Δελγιῶργη
 πρόφρησιν. Ἐν ὅσῳ δὲ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν
 ἀποδείξῃ ὅτι τὸ παρὸν πολίτευμα δὲν εἶναι παρά
 γράμμα νεκρὸν, ὁ ἐρωτῶν ποτὲ ἵνα μάθῃ «τίς
 πταίει» θέλει εἶναι ὁ πταίων μᾶλλον παντός ἄλ-
 λου, καὶ ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἀρχῆς τῆς μὴ ἐπεμβά-
 σεως εἰς τὰς ἐκλογὰς θέλει εἶναι ὁ μᾶλλον εἰς
 αὐτὰς ἐπεμβαίνων, καὶ ὁ εἰσαγαγὼν τὴν με-
 γάλην περιφέρειαν, ὅπως δῆθεν ἐξαλείψῃ τοὺς
 συνδυασμοὺς, θέλει νομιμῆσθαι ὅτι εἰσῆγαγε ταύ-
 την διότι ὁ ἴδιος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ὡς
 βουλευτῆς καὶ νὰ ἐπεμβαίῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐν
 ταῖς μικραῖς περιφερείαις.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τῶν ἐκλογῶν τίς δύναται
 νὰ ἀρνήθῃ ὅτι οὐδεὶς τῶν πολιτευτῶν ὑπερέβαλεν αὐτὸν
 κατὰ τὰς ἐκλογικὰς παρανομίας, οὐδ' ἐπὶ τῶν τοῦ Ὁθω-
 νος ἡμερῶν; Διότι ἐν γένει μὲν οὐδέποτε μνημονεύονται
 γενόμενα τῶν ταύταις μετακινήσεις καὶ πύσεις πολιτι-
 κῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, οὐδὲ χάριτες καὶ
 ἀπολύσεις τῶν ταύταις καταδίκων καὶ κακούργων, οὐδὲ
 διενεμήθησαν ποτε τῶν ταύταις παράσημα εἰς ἀνθρώπους,
 τοὺς πλείστους μηδὲν κοινὸν κελὸν διανοηθέντας καὶ
 πλείστους δὲ τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς ὑποστάσεως, οὐ
 ἐτιξιδεύσαν ποτε ἀυστόλως οἱ ὑπουργοὶ πρὸς ψηφοθη-
 ρίαν, οὐδὲ μετεβλήθησαν ποτε εἰς εὐτελεῖς ψηφοθήρας

πάντες σχεδὸν πάσης τάξεως οἱ ὑπάλληλοι, οὐδ' ἐσπα-
 ταλήθη ἐπὶ ἐκλογαῖς τοσοῦτον δημοσίον χρῆμα, οὐδὲ
 προεκλήθησαν ποτε τοσοῦτω πομπώδεις πανηγύρεις καὶ
 ἐορταὶ ἐκμεταλλεομένης ἱερᾶς παρακατάθικης καὶ ἐλπί-
 δος τοῦ ἔθνους, οὐδὲ διεσθῆρη τοσοῦτον διὰ πανοίων
 μέσων τοῦ Ἑλλην. λαοῦ ἢ τυχὸν ὑπάρχουσα πολιτικὴ
 ἀρετή. Διὰ ταῦτα, ἐν ὅσῳ ὁ Τρικούπης δὲν πράξῃ ἔργον
 ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀνάλογον πρὸς ἀντιστά' μιν τῆς ἐθνο-
 φθόρου αὐτοῦ πολιτικῆς, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ εἴπῃ τοῦ-
 λάχιστον οὐδὲ τὸ διαβόητον ἐκεῖνο ἀόσκοπος καθα-
 γιάζει τὰ μέσα. Οἱ δὲ περὶ αὐτὸν ἂν δὲν ἔχουσι
 τυφλὴν τινὰ συνειδότου ὑπὲρ τοῦ κινδυνεύοντος ἔθνους,
 ἀς ἐνθυμῶνται ὅτι θέλει ἐπέλθει καὶ ἐπ' αὐτοὺς βαρεῖα
 ἢ ἐθνικὴ νέμεσις. Διότι τὸ φιλόπρωτον αἶμα καὶ φίλαρ-
 χον εἶναι τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτήρος, ἀλλ' αὐτοῦ ταύ-
 του εἶναι καὶ τὸ ἐξεγείρεσθαι ταχέως ἢ ἀργὰ κατὰ παν-
 τός, ὅστις προσβάλλει τὴν ἰσότητά ἐν αὐτῷ καὶ ἀπει-
 λεῖ τὴν ἐλευθερίαν του. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι ἀνέχεται
 μὲν τὴν τυραννίαν τοῦ Πεισιστράτου, ἐνόσω αὕτη κα-
 λύπεται ὀπισθεν τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός,
 δοξάζει δὲ τὸν Μιλτιάδην, ἐνόσω οὗτος εἶναι ὑπὸ τὰς
 δάφνας τοῦ Μαραθῶνος, θαυμάζει δὲ τὸν Καποδίστριαν,
 ἐνόσω ἢ πολιτικὴ αὐτοῦ συμβιβάζεται πρὸς τὸν χα-
 ρακτήρα τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ ταχέως ἢ ἀργὰ τιμωρεῖ
 πάντας ἀδιακρίτως καὶ ἀμειλίχτως, ὅταν ἐπιβουλεύ-
 ωνται τὴν τιμὴν του καὶ τὴν ἐλευθερίαν του.

Καὶ τὴν μὲν περιγραφὴν τῶν ἀλλαγῶν τῆς Ἑλλά-
 δος διεξαχθεῖσιν ἐκλογῶν αἱ διάφοροι συνάδελφοι ἐξι-
 στοροῦσιν. Ἡμεῖς δὲ περιοριζόμεθα εἰς τὰς τῶν Κυκλά-
 δων, ἀρκοῦσαν νομίζοντες τὴν περίληψιν τούτων πρὸς
 τὴν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἱστορίαν.

Καθ' ἡμᾶς λοιπὸν τὰς ἐκλογὰς τῶν Κυκλάδων ὡδή-
 γησαν πρὸς τὴν ὕλην τῆς συμπολιτευτέως νίκης, ἰδί-
 ως τὰ ἐξῆς αἴτια 1) Ἡ παράνομος πίσις τῆς Κυβερ-
 νήσεως καὶ ἡ μέχρι καλπονοθεύσεως ἐπέμβσις αὐτῆς,
 2) ἡ παράνομος ἐπέμβσις τῶν Δημάρχων. 3) ἡ πρω-
 τοιανῆς ἐπὶ ὑπερτιμῆτι δωροδοκία τῶν Κυβερνητικῶν
 ἐνταῦθα 4) ἡ πολιτικὴ τοῦ Δηληγιάννη, ἢ ἰδίως ὑπο-
 θάλψασα τὴν διείρειν τῆς ἀνιπολιτευτέως, 5) ἡ μέ-
 χρις ἀνισθησίας διαφθορὰ μεγάλου μέρους τοῦ ὄχλου
 μεμιγμένου ἐν τῷ λαῷ.

Καὶ πρῶτον μὲν ὅτι ἡ πίσις τῆς Κυβερνήσεως ἦτο
 μέγας παράγων τῶν εἰς τὰς Κυκλάδας ἐκλογῶν οὐδα-
 μιᾶς γρήξει ἀποδείξεως. Διότι ἐὰν εἰς ἄλλους νομοὺς
 πυρίτιδος ὄζοντα, ἢ πίσις ὑπῆρξε μεγάλη, ἀς φαντα-
 σθῇ ἕκαστος τί ἐγένετο εἰς τὰς Κυκλάδας, διακρινομένης
 ἐπὶ ἡμερότητι καὶ ἀτολμῆτι τῶν κατοίκων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ Νομάρχης Κυκλάδων
 ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ πατριωτικὸν τοῦτον
 ἀγῶνα, λησμονῶν οὗτος ὁ ἀνὴρ ὅτι τὴν δραστηριότητα
 αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πα-
 τριδος, παρά ὑπὲρ τῶν πατριάρχων, ἀλλ' ὅμως δὲν πρέ-
 πει ν' ἀδικήσωμεν καὶ τὸν πατριωτικὸν ζῆλον τῶν
 πλείστων ἐνταῦθα δημοσίων ὑπαλλήλων, αἵτινες παρα-
 βαλλόμενοι πρὸς τὸν Νομάρχην προσνήθησαν συμψῶ-
 νως πρὸς τὸν γνωστὸν μῦθον τοῦ παλατίου τοῦ λέοντος,
 παρ' ᾧ ὑπῆρέτου ὕψινα καὶ ἀλώπεκες καὶ λύκαι καὶ
 παρδάεις καὶ ἐχιδναί. Διότι οὗτοι ἂν καὶ δὲν εἶχον
 τὴν θρασύτητα τοῦ Νομάρχου, πάντες σχεδὸν κατὰ τὰ
 μᾶλλον καὶ ἦτον ὑπερέβαλον αὐτὸν ἐν τῇ παρανομίᾳ
 τῆς ἐπεμβάσεως, δι' ἣν κρατηθειῶν σημειώσεων, θέ-
 λουσι μὲν δώσει λόγον τῆς πρὸς τοὺς νόμους ἀσεβείας
 τῶν, θέλουσι δὲ φέρει διὰ παντός τὸ στίγμα τῆς χα-

μερπέας και της δουλοπροσύνης των. Ευτυχώς δε δια την πατρίδα όσην απογοή ευσιν και λύπην προξένησεν εν τη κοινωνία ή αθλιότης των πλείστων εξ αυτών, ταπεινότης, χαράς και ελπίδων χρησιτών επληρωσε την ενταύθα κοινωνίαν ή άμειπτος και άδέκαστος συμπεριφορά των δικαστικών υπαλλήλων, οστιν: από του προέδρου και του εισαγγελέως μέχρι του τελευταίου, εκτός δύο ή τριών ασίμων υπαλληλίσκων, πάντες, έδειχθησαν άξιοι της ήν υπηρεσούτι δικαιοσύνης.

Τά δ' εν Θήρα είσι πρωτότυπα ή μάλλον μοναδικά είς τό είδος των. Διότι και ένθα ή αντι-ολίτευσις έθεωρείτο ισχυρά, εκατοντάδες δε αντιπολιτευ-μένων έκλογέων μετέβησαν εκ Σύρου, Αθηνών και Πειραιώς, ή μόν αντιπολίτευσις έλαβε πού μόν 8, π.υ δέ 12 ψήφους, πάσαι δ' αί λοιπαί εύρεθησαν εν ταίς κάλπαις των συμπολιτευομένων, μηδενοός καθυστερούντος του συντρόφου του ή κατά μίαν ή δύο ψήφους κατά τον έξής τρόπον.

Εκβληθέντων, ως γράφουσιν εκείθεν και τηλεγραφοῦσιν, εκ των έκλογικών τμημάτων των αντιπροσώπων της αντιπολιτεύσεως οι μόν ολιγώτερον υποποτων ψιφοφόρων έριπτον είς τό Ναί τό σφαιρίδιον, κρατούντων και διενθιόνοντων αναγκαστικώς την γείρα των ανθρώπων της Συμπολιτεύσεως, οι δε μάλλον υποποτοι εξέβάλλοντο νομίμως της άλλης θύρας του τμήματος πριν όμως ψηφοφύρωσι, έντ' αυτών δ' έψηφοφύρουσι οι της συμπολιτεύσεως φιλόνομοι αντιπρόσωποι. Ούτω δε δια των εν Θήρα γενομένων ανεστράπη τό γενικόν αποτέλεσμα του Νομού. "Οτι δε τό πραξικόπημα ήτο προσχεδιασμένον και γνωστόν, απόδειξις ή μετά την ήμέραν των έκλογών επελθούσα αίρηνη λύπη και κατήρεια είς την ενταύθα συμπολίτευσιν. Διότι αυτή ίδουσα τους περι Κεραγιά και Μυρογορδάτον πλειψηφούντας εν Έρμουπόλει και εν Μυκόνω και τό αποτέλεσμα της Κέρας, εν ή έδειξεν ισχύν μεγάλην ό εντιμώτατος Ίερομνήμων, ήτο ύπερ της αντιπολιτεύσεως μάλλον ή της συμ-ολιτεύσεως και τρέμουτα από τον φόβον της άποτυχίας, διάταξε την παύσιν των επιδείξεων και διαχύσεων και την σιγήν των οργάνων και την δικκοτήν των ένοχλίσεων, ως άγενώς ενήργησαν δι' άγριοπαίδων και άλλων άχρειών ανθρώπιτων, από των γραφείων της δημαρχίας και της αστυνομίας ιδίως, κατά των οικιών Κεραγιά και Μυρογορδάτου, μέχρι: ότου μίθωσι τά εν Θήρα.

Και πρῶτον μόν είναι τό τέλος των υπηρεσούντων εμπροθώ τάς φατρίας και περιφρονούντων τους νόμους της πατρίδος των ό Νομάρχης και οι λοιποί δημόσιοι υπάλληλοι και εκ πείρας γινώσκουσι και εκ των παθημάτων του Ζώτου, του Βουδούρη και του Αντζουθιμάτων του Ζώτου, του Βουδούρη και του Αντζουθιμάτων του Ζώτου. "Αλλως τε δε ήκει αυτοίς ή κατάρσις του κόσμου και τό αποδοκίμενον αυτοίς όνομα και φρόνημα.

Ημείς δε μεταβαίνομεν είς τους Δημάρχους. Άληθώς τί να είπωμεν περι των επεμβάσεων των δημάρχων, των πλείονων ανθρώπιτων συνήθως ποταπών και ραδιοόργων, είς ός τό πολιτευμα έδωκε δυστυχώς μεγάλην ισχύν εν τοίς δήμοις του κράτους. Έμ του δημάρχου Έρμουπόλεως κρίνοντες παραδεχόμεθα την αναίσχυντον τούτων επέμβασιν και τάς φοικτάς παρανομίας και την συνδρομήν ίσως τινών προς καλπονοθεύσεις. Διότι ίνα παραλίπωμεν την εν ταίς έκλογαίς ταύταις αναξιοποσπῆ συμπεριφοράν του δημάρχου Έρμουπόλεως γνωσθήν εκ του παρελθόντος, λέγομεν ότι εν ταύταις, ό Σ. γέρων λησμονήσας και τό γήρας και τό οικου-

πένθος και την μελανείμονα στολήν, έφωρεσεν ό καλότυχος χάριν της Πατρίδος, φέσει βρακάδικον και έρχεγε και έπις και έφωρεσεν εν δαφνοίς ολίσκοις και εύωχήσκατο δε εν γιουβεταίοις και έπιεν εκ τσότρας εν ύπεροίς οίνοπωλείοις, καταβαίνων μέχρι των εσχάτων ανθρώπων του όχλου και δεχόμενος παρ' αυτών μαρτυρικώς θωπείας επί του τραχήλου, προσπαθών διά χριστιανικωτάτης ύπομνή: να σώση την έκλογήν. Άλλά και συνειργάσθη ό εύθύτατος ούτος άνήρ μετά του Κα-σάκου και δῆθεν έδίδεν αυ-φ και ψήφους, τούτο μόν όπως διαίρέση την αντιπολίτευσιν και βλίψη τον Δηληγιάννιν και τον Κατσικον, τούτο δε όπω: επηρεάζη εν τῷ μέλλοντι τον πρώτον διά του δευτέρου και ώρελῆται εκ τούτου. "Αλλως τε δε ό εύθύτατος Δήμαρχος Έρμουπόλεως προκταβολικώς έδειξε την προς τον Δηληγιάννιν μέλλουσαν αυτού εύγνωμοσύνην. Διότι κάποιος εκ των Νεοφοτιστων και νεοσυλλέκτων αυτού όπαδῶν, όν μάλιστα όνομάζει και επαινεί διά την πράξιν εν τῷ παρατήματι αυτης ή «Πανόπη», ένδουθείς την συνήθη διπλ.ματικην του Δηληγιάννη στολήν και τά παρασημα άπαντα εκ χάριτου πεποιημένα, και καθεσθείς επ' όνου και περιστοιχιθεός εξ άλλων όμοίων του έπονων περιήρχετο την έσομένην της έκλογής εκβεβαχουμένος και φρενητιών και ακολουθούμενο υπό πλήθος παιδων και ραυγάτων Ζήτω ό Βασιαδάκης, «Έδῶ είμαι ό Δηληγιάννης. Κρι είναι μόν πιθανόν αν όχι βέβαιον, ότι ό τάς επηροάς φρονών και συντρέβων Τρικύπη: και είς εκυτον τά πάντα συγκεντρῶν, δεν θέλει άργήσει να φροντίση και περι δημάρχων. Ά τί δε να καλέση αυτού: είς Αθήνας και φιλειση πρό: όργίαισιν εν ταίς έκλογαίς, εύκολώ-ερον ίσως τῷ φανῆ διά τινος νόμου να εύρῆνη και αυτών τά: περιφερείας ή άλλως πως άπαλλάξη και τούτους του βάρους των τοπικων επηροών, όπερ θέλει εί-θαι εύεργέτημα διά την Ελλάδα.

Τό εύχριστον όμως διά την Έρμούπολιν είναι ότι ένῶ πανταχο της Έλλάδος και των λοιπών Κυκλαδων συνετέλεσαν οι δήμαρχοι διά της επεμβάσεως αυτών προς έπιτυχίαν της Συμπολιτεύσεως, ό ταλαίπωρος δήμαρχος Έρμουπόλεως, εκτός της προς Κατσικον άπατης και της ρηθείτης διατομπεύσεως του Δηληγιάννη μικρόν ή ούδόλω: συνετέλεσεν ύπερ αυτης. Διότι μεθ' όλην την καταβίβασιν και τον έξευτελισμόν του, τσοούτον ίναι τό προς αυτον μίσος και ή περιφρόνησις και αυτού του όχλου της Έρμουπόλεως, ώστε μολονότι 400 αποθαρμένους επεμφεν ή αστυνομία του με την σφραγίδα της, ως λέγεται, και έψήφισαν ύπερ Σκουλούδη, μόλα ταύτη μόνον εν Έρμουπόλει επλειοψήφισαν οι περι Κεραγιά, Μυρογορδάτον και Συγγρόν και υπερέβησαν τους περι Σκουλούδη διά την προς τον Βασιαδάκην αντιπάθειαν.

"Αλλο δε αίτιον της έπιτυχίας των συμπολιτευομένων είς τάς Κυκλάδας ήτο ή πρωτοφανής επί ύπερτιμῆσει δωροδοκία: υπερέβη δε πάντα αληθώς όνον ή υπερτίμῆσις της ψφου εν ταίς παρούσαις έκλογαίς: διότι επληρώθη ή ψήφος μέχρις ενός εκατονταδράχμου, καθ' όσον τό χρέμα των περι Σκουλούδη και άλλοθεν και εκ των Κοπαιδείων θησαυρών άφθονον ρέει και τάς έβδομάκοντα μόν εν Έρμουπόλει χιλιάδας, έτέρας δε τοσάτως εν ταίς λοιπαίς πόλεσιν ύπερβάν, επηροάσε μεγάλως τάς έκλογάς. Η δε έπιτυχία του Σκουλούδη περίσῳ μόν ολίτρώς άποτυχόντος, έρέτος δε εν Έρμουπόλει μόν ελθόντος έβδόμου, εν δε ταίς λοιπαίς νήσαις υπερψήφισαντος, έπεισε παντας ότι διά της Νομαρχι-

ακῆς περιφερείας θέλουσιν ἐκλέγεσθαι τοῦ λοιποῦ, οὐχὶ βεβαίως οἱ ἀριστοὶ καὶ ἐντιμώτατοι πολῖται.

Οὐχὶ δὲ μικρὸν συνετέλεσε βεβαίως πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἡ ἀδέξιος καὶ ἀκατάλητος πολιτικὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅστις ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγῶνος κατεγίνετο λέγων ἐν Ἀθήναις καὶ γράφων εἰς Σῦρον πρὸς ὄλεθρον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἣν ἐχώρισε τεχνικώτατα εἰς καθάραν καὶ ἀκάθαρτον ἢ γνησίαν καὶ νόθον· θέλων δὲ καὶ καταγινομένης ὅπως ἐπιβάλῃ εἰς τὰς Κυκλάδας τὸν Κατσακάν, ἄνθρωπον παρὰ πάντων ἀποκρούμενον καὶ μόνον μετὰ τῶν ἐνταῦθα Τρικουπικῶν συνεννοούμενον καὶ παρ' αὐτῶν ἐμπαίζομενον, μηδὲν δὲ ἄλλο προσὸν πολιτευτοῦ ἔχοντα ἢ τὴν ἀτομικὴν τοῦ Δηληγιάννη φιλίαν, καὶ ἀπασχολῶν τοὺς περὶ Κεχαγιᾶν καὶ Μαυρογορδάτον ἀποτελοῦντας τὸν ἰσχυρὸν καὶ μόνον ἀντιπολιεὺς συνδυασμὸν, κατάρθωσεν ἐπὶ τέλους ν' ἀρήσῃ ἐκτὸς αὐτοῦ τὸν ἰσχυρὸν βουλευτὴν Ἀνδρου κ. Ἀογυρόπουλον, νὰ ἀδικήσῃ δὲ καὶ τὸν ἀξιότιμον κ. Μπούμπουλην ἀεζίως καὶ περὶ πάντων ἐνεργήσας. Ἐνῶ αὐτὸς ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ λέγων μὲν καὶ γράφων ὑπὲρ τῆς συμπράξεως καὶ τῆς ἐπιτυχίας ὄλων ἐν γένει τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἀφίνων δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καινοῦ τῶν καλλιτέρων τὴν προτίμησιν.

Ἄλλα καὶ ἡ μέχρι κτηνωδεῖς ἀναισθησία μεγάλου ὄχλου, μὴ λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν κτήσιν ὀλίγου χρημάτων, συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον πρὸς τὴν νίκην τῶν πλεονοδοτούντων κυβερνητικῶν ὑποψηφίων. Διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι καὶ ἐν ἄλλοις συσταγματικοῖς λαῖς σκορπίζονται παρὰ τῶν ὑποψηφίων χρηματὰ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς πρὸς ἐξώκεισιν τοῦ ἰεροῦ δικαιώματος τῆς ψήφου, καὶ ἐν Ἑλλάδι δὲ γίνεται τοῦτο καὶ ἐν ἄλλαις ἐκλογικαῖς περιφερείαις. Ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ κακὸν ὡς ἐξουτελιστικὸν καὶ παράνομον ἀσχεῖται μετ' ἐπιφύλαξεως τινος καὶ ὑπὸ μορφὴν τινα εὐπρόσωπον, τοῦλάχιστον φαινομενικῶς, ἐνταῦθα ὁμοῦ ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἐν Σύρῳ τὸ κακὸν ἠσκήθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ μορφῆν εἴπερ ποτε κίτλων καὶ εὐτελῆ. Μόνον δὲ ὅστις παρέστη τυχὸν, εἰς τὰς πολλαχρῶς τελοῦμενας ἐμπορικὰς πανηγύρεις καὶ ἰδίως εἰς τῶν κτηνῶν τὰ παζάρια, ὁμοιάζοντάς πως τὰς παρ' ἡμῖν παρμονὰς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Ἀπόκρεω, ὅτε πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται ἰνδιάνοι καὶ ἀλέκτορες καὶ ἄλλα παντοῖα βοσκήματα, ἐκεῖνος μόνος δύναται νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν περὶ τῆς ἀγοραπωλητίας τῶν ψήφων ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐντύθῃ ἐλογῆ. Διότι ἀρκεῖ μόνον νὰ μάθωσιν οἱ μὴ εἰδότες ἢ τὰς διαφορὰς γραφεῖς καὶ παραπήγμασιν ἐνθα ἠσκήθη ἡ ἀγοραπωλησία τῶν ψήφων, εἴπερ ποτε καὶ κατὰ κόρον ἠκούσθη παρὰ τῶν πωλούντων τὴν ψήφον αὐτῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τὴν περιβόητον «Δὲν με συμφέρει καὶ ἐξήτουντο παρὰ τοῦ ψηφοθήρου δύο προσέτι ἢ καὶ μίαν μόνον δραχμὴν.

Ταῦτι, ὑπῆρξαν, καθ' ἡμᾶς, τὰ αἰτία τῆς ὕλικῆς νίκης τῶν εἰς τὰς Κυκλάδας κυβερνητικῶν ὑποψηφίων. Λέγομεν δὲ ὕλικῆς, διότι καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν καὶ τὰ μέσα οὐδὲν πνευματικὸν περιεῖχον στοιχεῖον, ἀλλ' ἦσαν πανάπασιν ὕλικά. Τῆς δὲ ὕλης ἢ ἐπὶ τοῦ πνεύματος ἐπιπλεῖσιν ἐκτελεῖται πρὸς ὅσαν καὶ ἀδύνατον νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ πολὺ ἢ ἐπ' αὐτοῦ ὑπεροχὴ τῆς. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς τελευταίας βουλῆς καὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν νῦν ἐκλογῶν, καίπερ ἤττηθείσα, ὁμοιάζει τὸν μυθολογούμενον Ἀνταῖον, ὅστις πίπτων ἐγείρεται ἰσχυρότερος. Οἱ δὲ γαυριῶντες

ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ἐνθυμηθήτωσαν ὅτι πάντοτε μὲν, ἐν τῇ πολιτικῇ δὲ μάλιστα Ἡ μεγάλη τύχη πολὺν ἔχει φόβον, καὶ τὸ πᾶν λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυροῖ, οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν κτήμα ἐκ θνητῶν μένει.»

Ἡμεῖς δὲ πρὸ πάντων οἱ ἐν Ἐρμουπόλει ἐκλεκτικῶς ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ μήτε θεσῶν, μήτε δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἢ ἀτροπολικῶν ὤφεματων δεόμενοι, ἀλλ' ἀπλῶς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σύρου μεριμνῶντες, ἤμεθα χθὲς καὶ σήμερον, ἐσμεθα δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον οἱ αὐτοί. Χαίροντε δὲ καὶ σπυρνόμενοι ἐπὶ τοῖς φιλελευθερίαις ἡμῶν φρονήμασι, καὶ προτιμῶντες τὴν ἥτταν τοῦ Βασιλίδου, παρὰ τὴν νίκην τῶν Περσῶν, ὑπομιμνήσκωμεν τοὺς μαχομένους ὑπὲρ τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τῆς δεσποτείας τῶν πατρῶνων τῶν ἐξ ἰδιοτελείας καὶ αἰσχροῦν συμφερόντων ὅτι ὅστις πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται κείνου ὅστις δοῦλος καὶ ἐλεύθερος μέλη.» Παρατηροῦντες δὲ τῇ περὶ Βασιλίδου δειμ. βόρῳ σπεῖρα ὅτι μόνον οὗτος ἀπάντων τῶν εἰς τὰς Κυκλάδας ἀρχαρχῶν ἠττήθη, διότι οὐκ περὶ Κεχαγιᾶν καὶ Μαυρογορδάτον ἐν τῷ δήμῳ του ἐπλειοψήφισαν καίπερ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀτροπολικῆς Ἐταιρίας μὴ ἀρεσκόμενοι εἰς τὴν τάξιν τοῦ νῦν Συμβουλίου, αὐτῆς καὶ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐπὶ Βασιλίδου παραλυσίαν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς πλουτισμὸν, ἐψήφισαν κατ' αὐτῶν. Ἐσμὲν δὲ υπερήφανοι διότι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν Ἐρμουπόλει ἀληθῶς, ἐνίκησε τὴν συμπολίτευσιν ἠνωμένην ὑπὸ τῶν Βασιλιδάκων καὶ στηριζομένην ὑπ' ὄλου τοῦ ὄγκου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ μέλλων δημοτικὸς ἀγὼν δὲν θίλει βοηθηθῆ ὑπὸ τῶν ἀλλαχῶ καλπονευτῶν, ἀνευ τῶν ὁποίων ἡ ἀντιπολίτευσις, ἰσχυροτέρα ἀληθῶς οὐσα εἰς τὰς Κυκλάδας ἤθελε καὶ νῦν κατισχύσει, πεποιθήμενοι ὅτι ὁ Σ. γέρονθ θέλει καταπέσει καὶ ἐλευθερωθῆ ὁ τόπος ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸν ἀρπακτικῆς σπεῖρας. Ἀφίροντες δ' ἕκαστον νὰ πράττῃ τὸ ἔργον του, τὸ τίμιον ὁ τίμιος καὶ τὸ ἄτιμον ὁ ἄτιμος καὶ προτιμῶμεν μᾶλλον νὰ πίπτωμεν ὡς ἀρματωλοὶ παρὰ νὰ κύπτωμεν εἰς πάτρωνας, συγκαίσομεν ἀξιολόγους τισιν ἀνδράσι ἐπιτυχούσιν ὡ βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων, καὶ λυπούμεθα ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῶν λοιπῶν, ὅτινες ἀναξίως ἐπέτυχον, ὧν τοὺς πλείστους οὐδὲ θέλει ἴδει ὁ τόπος μέχρι τῶν ἄλλων ἐκλογῶν.

Συλλυπούμεθα δὲ ἰδίως τὴν γέροντα Βασιλιδάκην, διότι ἀπὸ τοῦδε θέλει καταλίπει ὁ ὕπνος τὰ βλέφαρά του μέχρι τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Συλλυπούμεθα καὶ τὴν Σπύραν τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀτροπολιῆς, διότι τεθλιμμένη καὶ κατιφῆς βλέπει μετ' ἀπογνώσεως τὸν Κεχαγιᾶν, ὅστις ἦτο τὸ σημεῖον τῆς σκοποβολῆς τῶν ἐπιπλεύσαντα ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ τοσοῦτων στοιχείων κλύδωνος καὶ ἐπικρατήσαντα, θεοῦ θέλοντος, τοῦ λοιποῦ τῆς Ἀτροπολιῆς Λέγομεν τῇ μὲν Σπεῖρᾳ νὰ προσμένη τὴν μέλλουσαν συνέλευσιν τῶν μετῶν τῆς Ἀτροπολιῆς ὅτε θέλει λυθεῖ πεῖραν καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Μαυρογορδάτου, τῷ δὲ Βασιλιδάκῃ καλῶν ἀντάμωσιν εἰς τὰς μελλούσας δημοτικὰς ἐκλογὰς ὅτε πιστεύομεν ὅτι θέλει ἰκανοποιηθῆ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ αἰοδύμου Ἡλία Κεχαγιᾶ διὰ τὴν φοβερὰν ἀχαριστίαν, ἣν ὁ Βασιλιδάκης δεικνύει πρὸς ἐκείνον πολέμων τὰ τέκνα του.